

MATERIÁLY

XII MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE

«MODERNÍ VYMOŽENOSTI VĚDY - 2016»

22 - 30 ledna 2016 roku

Díl 2
Ekonomické vědy

Praha
Publishing House «Education and Science» s.r.o
2016

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frýdlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 Б, Dnepropetrovsk

**Materiály XII mezinárodní vědecko - praktická konference
«Moderní vymoženosti vědy – 2016».** - Díl 2. Ekonomické vědy.:
Praha, Publishing House «Education and Science» s.r.o - 104 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

XII sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická konference «Moderní vymoženosti vědy» (22 - 30 ledna 2016 roku) po sekcích Ekonomické vědy.

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2016

© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

EKONOMICKÉ VĚDY

EVIDENCE A AUDIT

Клиновицкая Т.Г.

Восточно – Казахстанский Государственный Технический университет.

АУДИТОРСКИЕ РИСКИ В ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ

Невозможно быть абсолютно уверенным в достоверности финансовой отчетности, как бы тщательно она не проводилась. Поэтому, при выражении мнения аудитор должен иметь достаточную уверенность в правильности отчетности, предполагая определенную степень риска. Иными словами, аудитор подтверждает достоверность финансовой отчетности с определенным допустимым или желательным уровнем аудиторского риска.

Аудиторский риск означает вероятность того, что финансовая отчетность организации может содержать не выявленные существенные искажения после подтверждения аудитором ее достоверности или признания, что она не достоверна, когда на самом деле существенные искажения отсутствуют. Т.е. аудиторский риск заключается в возможной выдаче неправильного аудиторского отчета.

Аудитор обязан изучать эти риски в ходе работы, оценивать их и документировать результаты оценки. При оценке рисков аудитор должен использовать не менее трех следующих градаций: высокий, средний; низкий.

Аудиторские организации могут принять решение о применении в своей деятельности большего количества градаций при оценках рисков, чем три вышеупомянутые, либо об использовании для оценки рисков количественных показателей (процентов или долей единицы). То есть аудиторский риск может быть измерен либо по шкале приоритетов (высокий, средний и низкий), либо путем исчисления вероятности от 0 до 1.

По опыту зарубежной практики аудита этот риск должен быть минимальным и составлять 0,01 или 1 процент.

Аудитор при проведении аудита должен предпринять необходимые меры для того, чтобы снизить аудиторский риск до разумного минимального уровня.

Аудиторский риск можно рассмотреть как модель состоящую из нескольких взаимодействующих компонентов.

$$ПАР = НР * РК * РН$$

ПАР – приемлемый аудиторский риск (общий риск)

OBSAH

EKONOMICKÉ VĚDY

EVIDENCE A AUDIT

Клиновицкая Т.Г. Аудиторские риски в деятельности современных организаций.....	3
Лубова Т.Н. Особенности оценки эффективности кормопроизводства.....	6
Аппакова Г.Н., Мазбаева К.О. Совершенствование методики аудита обязательств организации.....	9
Мкртумова А.А., Бениш С.Ю. Стратегический аудит в развитии предприятия.....	13
Дубровин Д.А. Анализ прямых материальных затрат сельскохозяйственной организации.....	17

PRŮMYŠLOVÁ EKONOMIKA

Дуламбаева Р.Т., Амангелдыева Ә.А. Индустриальный сектор дамуының заманауи тренді.....	19
--	----

EKONOMIKA PODNIKŮ

Могилат М.Г. Етапи та SWOT – стратегія переходу сільськогосподарських підприємств до органічного землеробства.....	24
Удасбекова А.М. Разработка новой техники, изделий, продуктов и технологий отечественными промышленными предприятиями.....	28
Король Г.О., Гзвскова І.М., Распопова Ю.О. Особливості обліково-аналітичного забезпечення стимулювання виробничого персоналу.....	33
Досымов К.Т. Понятие, сущность и основные черты диверсификации производства.....	35
Ахметов А. Понятие, сущность и виды стратегии.....	44
Дуламбаева Р.Т., Кеңжетай А.К. Қазақстандағы кәсіпкерлік сектордың дамуы.....	50
Лучникова Т.П. Фактори впливу на використання залізничними підприємствами транзитного потенціалу країни по вантажних перевезеннях.....	55
Станіславик О.В., Коваленко О.М. Параметри забезпечення конкурентоспроможності сучасного промислового підприємства.....	57
Горун Х.О. Загрози для фінансової безпеки вітчизняних підприємств.....	59
Таранушич Д.М., Деникаева Р.Н. Методы анализа внутренней среды на примере ООО «Вист-Ставрополь».....	62

LOGISTIKA

Товма Н.А. Применение игровых методов в учебном процессе.....	67
---	----

EKONOMIKA ZEMĚĚLSTVÍ

Матох С.А. Бюджетная поддержка сельского хозяйства в Республике Беларусь.....	73
Калдыгозова М.А. Ауыл шаруашылық өнім өндірушілерді мемлекет тарапынан қолдаудың шетелдік тәжірибесі.....	76
Калдыгозова М.А. Ауыл шаруашылығында жүргізіліп жатқан реформалар мен кластерлерді қалыптастыру және дамыту.....	80
Калдыгозова М.А. Агробизнестегі кластер – бәсеке қабілеттілікті арттыру тәсілі.....	84
Кокорев Н.А., Фролова А.Н. Вопросы нормативно-правового регулирования учета государственной помощи в сельском хозяйстве.....	88
Марченко Т.О., Безус Р.М. Напряжки збільшення прибутку підприємств.....	90
Амалбекова Г., Қонысов Б. Мемлекеттік салымдардың ауыл шаруашылығының дамуына тигізер әсері.....	92
Білошкурський М.В., Большова О.С. Управління якістю продовольчої продукції у системі економічної безпеки підприємства.....	99

- агроөндірістік кешенде инвестициялық жағдай жасаудың негізгі тиімді бағыттары қарастырылған. Осы мақсатта ауылшаруашылық өндірісінде инвестициялық жүйелерді ынталандыру үшін дамыған шет елдер тәжірибелері қолданылды;

- Қазақстанның агроөнеркәсіптік кешенінің инвестициялық саласында зерттеулер жүргізілді. Агроөнеркәсіптік кешенінде корреляциялық-регрессиялық талдамалар көрсеткішінің нәтижесі, инвестицияның пайдасы мен өндіріс саласының көлемі қаралған. Жүргізілген талдамалар негізінде келесі факторлардың тұтастығын анықтайтын, көп факторлы үлгілер құрастырылды:

- мал шаруашылығы, өсімдік шаруашылығы азықтарын өткізуден түсетін ақшалай түсім ауыл шаруашылық жерлерінің I та жерінің пайдасы инвестиция АӨК нәтижелі молшерлі көрсеткішінің негізгі капиталы;

- ауылшаруашылық өнімдерінің (сүттің, еттің, жұмыртқаның, астықтың) АӨК инвестициясына негізгі пайдалы түрлері;

- АӨК инвестиция көлеміне несиелік және бюджеттік жұмсалымдар.

Көрсетілген үлгілер агроөнеркәсіптік өндіріс пен қаржылық жұмсалымдарды бағалауда қолданылатын факторларды анықтайды және ақша қаражаттарын инвестициялау қайтарымна кері әсерін тигізгенде қолданылуы мүмкін.

Зерттеу шешімдерін талдай отырып, инвестиция тиімділігін шектейтін және дамытатын негізгі фактор анықталды. Инвестицияның рейтингін көтеру жағдайына кері әсерін тигізетін жағдайлар:

- өз ақшалай қаражатының жетпеуі;

- инвестициялық тәуекелдің болуы;

- техникалық база жағдайына қанағаттанбау;

- коммерциялық несиелік пайызының жоғарылығы .

Инвестиция жүйесін дамытатын негізгі факторларға мыналар жатады:

- ғылыми-техникалық талдамалардың бар болуы;

- негізгі капиталға инвестициялық салымның тұрақты болуы;

- азық-түлікке деген жоғары сұраным;

- материалдық – техникалық базаның қолда болуы.

Көрсетілген зерттеулер, агроөндірістік кешенде инвестициялық мамандықты мемлекет және ауыл шаруашылықтық тауар өндіруші жағынан, оның құқықтық қамтамасыз ету және несиелік – қаржылық базасын жетілдіруіне бағыт көрсетеді.

Инвестициялық дәрежедегі ұйымды жетілдіру үшін, селолық несиелік серіктестік жұмысында олардың қаржылық тұрақтылықтарына әсерін тигізетін, кейбір есен қатарларымен ұсынылатын параметрлер жүктеледі.

Уақытты есептеу кезеңін анықтау кезінде, біз инвестициялық ағындардың негізгі екі тәсіліне сүйенеміз. Аталмыш тәсілдер біздің ойымызша өте оңай болып есептелгенмен, мысалы, агрохолдингтік қызметте ақша қаражатының қозғалыс тәсілі – бұл салыстырмалы және ретті – салыстырмалы болып саналады.

Ақша қаражатының салыстырмалы түрде қозғалуы кестесін қарағанда, инвестициялық жобаға қаражат жұмсалымының тиімділігін көрсететін заңдылық табылады. Әсіресе, егер бұл инвестицияланатын нысанның көп кезеңді кірісімен байланысты болса, инвестициялау сатысы бойынша өндірістік

жүйені, үзіліссіз инвестициялық қызмет есебінен ақша айналымының уақытын қысқартуға болады.

Ауылшаруашылық өнімдерін қайта өңдеу және технологиялық үдерістерді механикаландыру мен автоматтандыру есебін қысқартуда, ауылшаруашылығын өндіруде табыстылықты көтерудің мәнінің маңызы зор.

Инвестициялық дамудың қызметінің бір түрі ретінде, техниканы жалға берумен байланысты, ауылшаруашылық өндірісін жандандырудың бір жолы ақша жұмсау болып табылады. Техниканы жеңілдік несиелі және жалға беру арқылы иемдену, салыстырмалы талдау сызбанұсқасын жүргізгеннен кейін, кезектік артықшылық болады. Жалға беруді жетілдірудің оңтайлы тәсілі екі бағытта көрсетілген :

- жалға беруші мен инвестициялық ұйымдардың бірігуінің арқасында, қаржылық жалға беруді жетілдіру ;

- шаруааралық көлік-технологиялық станциялардың негізінде, жалға беру толық дамыды.

Әдебиеттер:

1. Ахметов Р.Г. Инновационная деятельность и финансирование инвестиций в сельском хозяйстве/ Ахметов Р.Г., Шайкин В.В// -М.: Изд-во МСХА.-2012
2. Закишевский В. Совершенствование финансового механизма регулирования регионального АПК // Экономика сельскохозяйственных и перерабатывающих предприятий. -2010. № 10. 15-16 б.

Білошкурський М.В., к. е. н., доцент

Большова О.С., магистрантка

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДОВОЛЬЧОЇ ПРОДУКЦІЇ У СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Проблема якості зародилась і розвинулася з розвитком суспільного виробництва. Вона відображає історичний процес підвищення ефективності людської праці, розвитку науково-технічного прогресу, виявляється в усіх суспільно-економічних формаціях. Разом з тим, якість і безпека продовольчої продукції займає провідне місце у системі економічної безпеки аграрного підприємства. В ринкових умовах господарювання якість продукції є вирішальним чинником конкурентоспроможності підприємства.

Якість – сукупність властивостей і характеристик виробів, послуг і процесів, що забезпечують задоволення обумовлених або припущених потреб (згідно з визначенням Міжнародного стандарту ISO 9000).

Управління якістю та безпекою сільськогосподарської продукції є основою формування економічної безпеки аграрного підприємства. Розглянемо це на прикладі сільськогосподарського ТОВ «Тікич-Агро» Жашківського району Черкаської області.

Більшість виробленої продукції ТОВ «Тікич-Агро», з метою скорочення витрат, зберігається безпосередньо на підприємстві, де вона вироблена. Так, зерно зберігається переважно у спеціально обладнаних зерносховищах з урахуванням його цільового призначення: продовольче, фуражне, на насіння тощо. Найкраще зберігається зерно при температурі +10 °С і нижче.

Переробні галузі, які функціонують безпосередньо у господарстві, при економічно обґрунтованому їх розміщенні, повинні певною мірою сприяти вирішенню проблеми продовольчої безпеки і досягненню соціальної рівності сільських і міських трудівників, у забезпеченні їх продовольчими промисловими товарами. Переробка частини або всієї сільськогосподарської продукції на місці її виробництва має і певну економічну доцільність: суттєво зменшуються витрати виробленої продукції, знижуються витрати на її транспортування від місць виробництва, а, отже, зростають прибутки у господарстві [1].

Впровадження комплексної механізації дасть змогу також виконувати всі роботи в країні агротехнічні строки, що збільшує вихід продукції і підвищення її якості.

Питання управління якістю та безпекою продуктів харчування наразі є одним з найактуальніших в світі. Ця проблема полягає не лише в масовому застосуванні пестицидів, а й інших агрохімікатів, які можуть складати потенційну загрозу здоров'ю чи навіть життю людини.

Існуючі раніше системи оцінки якості та безпеки продукції, які проводились на основі аналізу вже готової продукції, перестали відповідати вимогам часу. Адже встановлення якісних показників за такою системою не забезпечує відповідь на багато запитань [2]. Дані параметри, як правило, неможливо визначити у вирощеній продукції, а тому найбільш логічним способом встановлення рівня безпеки є сертифікація технології вирощування, адже саме від культури землеробства залежить безпека продукції.

Однією з найбільш поширених та якісних систем сертифікації безпеки сільгоспродукції є сертифікація за стандартом EurerGAP. Сертифікат EurerGAP – це насамперед підтвердження високого рівня аграрного виробництва. Однак, він забезпечує ряд вагомих переваг, а саме: системний підхід, чітка ідентифікація процесів і процедур, сприятливо відображається на будь-якому бізнесі [3].

Впевненість замовників продукції (торгівельні мережі, переробні підприємства, пункти громадського харчування) в якості і безпеці отриманої продукції – вірний шлях до довготривалого співробітництва. Впевненість споживачів в якості та безпеці сільськогосподарської продукції сприятиме зростанню довіри до виробників та підприємств роздрібною торгівлі, що позитивно відобразиться на розвитку даного сегменту ринку.

Управління ризиками зменшує можливість забруднення продукції, сприяє охороні оточуючого середовища, покращенню виробничої гігієни, її санітарії.

Відповідальність керівництва дозволяє демонструвати свою відданість виробництву і постачанню безпечної продукції, а також створенню робочого середовища, сприятливого для виробництва та постачання безпечної продукції. Система управління безпекою продуктів харчування дозволяє оптимізувати взаємовідносини між організаціями харчової галузі, замовниками, контролюючими органами. Впровадження системи реєстрації полегшує спілкування з контролюючими органами, сприяє підвищенню ефективності контролю виробництва. В більшості країн світу, харчові галузі система EurerGAP вважається найефективнішим інструментом управління виробництвом і постачанням безпечної продукції. Отже, впровадженні системи управління безпекою продукції значно підвищить довіру до підприємства та закладе підвалини для формування системи економічної безпеки.

Система EurerGAP сумісна з іншими системами менеджменту якості, наприклад, BRC, IFS, ISO 9001:2000. Вона не претендує на функції державного стандарту і не вступає в протиріччя з національним законодавством. Комерційні вигоди, сертифікація EurerGAP є сильною конкурентною перевагою компанії [4].

Якість та безпека сільськогосподарської продукції, яка експортується за кордон та реалізовується на внутрішньому ринку, потребує жорсткого контролю відповідними службами, що можливе лише при комплексному підході до системи управління в регіонах. Українські продукти є обличчям держави на світовому ринку. Що стосується внутрішнього ринку, то тут вітчизняне продовольство несе відповідальність за здоров'я українського населення. Тому проведення належного контролю за якістю та безпекою виготовленої продукції є пріоритетним завданням для Міністерства аграрної політики і продовольства, та можливе лише при децентралізації вертикалі влади на місцях.

Література:

1. Арбузова Т.В. Концептуальні засади державної політики підтримки з точки зору забезпечення конкурентоспроможності аграрного сектору / Т.В. Арбузова // Науковий вісник НАУ. – 2008. – Вип.119. – С. 241-245.
2. Бистрова О.І. Якість зерна як чинник забезпечення його конкурентоспроможності / О.І. Бистрова // Науковий вісник НАУ. – 2008. – Вип.119. – С. 223-227.
3. Падалко В. Забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на основі сертифікації систем якості у пріоритетних напрямках науки і технологій / В. Падалко, С. Ленков // Економіст. – 2009. – № 2. – С.72-73.
4. Лобунець В.І. Сучасний стан зовнішньоторгівельних відносин агропродуктової галузі України в контексті членства в СОТ / В.І. Лобунець // Економіка та управління АПК. – 2010. – Випуск 4(81). – С. 37-45.